

CLARITO

PERIÓDICO GRAN DEIGOR DE VERDADES

PRECIOS DE SUSCRIPCION

Trimestre 1 peseta
Número suelto 10 céntimos

Redacción y Administración:
Calle Sta. Ana, núm, 5

No se devuelven los originales

La correspondencia debe dirigirse al Administrador
Los trabajos irán firmados, siendo responsable su autor.

OTRA ÚLTIMA VOLUNTAD

Para complemento al asombroso documento publicado en nuestro número anterior, se nos ha remitido otra disposición testamentaria en catalán, que se dice, ha sido hallada en el Palacio Imperial del ex.... copiada dice así:

Codícil al meu testament polític-administratiu

NOS

Paco Bessetas e Gana, Tirá dels Obrers, Llepador de Rics, Ex-Bayle de la Bayllia Granolaria, aspirant a la Diputació, e id a la presidentia de la Mancomunitat, Senyor dels Locs aguts pertanyents a lurs predecessors en virtut del poder, a nos atribuit, per la Sereníssima e Santíssima Trinitat C. A. R. so es Collaso Alba e Romanones e vehent també, que les Gents, no son pas orbs e no vullan prestar homenatge axí com dit es, e als efectes de susdits e no altra manera, pronuncian e declarám la resolució de Nos, per esser ferma voluntat, en lo dia d'avuy e dins nostre Palau Reyal.

Primer.—Habent demostrat ja prou vegades, els habitants de la Vila de Granollers el desagrado de la meva gestió municipal i els de la Ciutat de Barcelona la sepulsió que envers mi senten, presento la dimissió, no sols del càrrec de Batlle si que també de diputat provincial i prenc la ferma resolució d'entrar per tota la vida a un convent de Fra Menors.

Segón.—Deixo a cada obrer i obrera de la meva ESTIMADA Vila,

cent lliures catalanas de mal-de-caps i els demano que am perdonin i no am tinguin odi de cap mena, (ja son prou 100 ll.) Milloro aquesta deixa a n'els obrers de la meva fàbrica, am un vagó de té Chambart, cosa que agrahirán mes que no pas una bona setmanada.

Tercer.—A n'els meus amics polítics, una tonelada de Barra i un carro plé de Poca-Vergonya, perquè u barrejin i trobin la manera de no pagar élls i fer pagar a n'els altres.

Quart.—A n'el meu Violí de la Modelo, una estatua representació auténtica de la «Bigamía» que ja fa molts anys la tinc arreconada, (pro que vagi am cuidado).

Quint.—Al amic Rico, las dugas imatges per a mi mes veneradas «La Poligamia» y el «Deu Caco» per a que li adornin el despaix.

Sisé.—A n'el Indispensable, un llibre de Modus que jo mai he usat (es nou de trinca) i un talonari sense matriu.

Seté.—A n'el Pintaire, si guanya els mil durus (abans de que el poble

i subasti la meva vanitat i trapacería) li deixo la pedra del Encant, per a que pugui encantari a n'en Matallosos, a ni'l Sabi Nissí a n'el Benaventurat Solá, aixís no ahurán d'anar al Cassino.

Vuité.—A n'en Mesura Curta, li encarrego amb molt interès, que faci sortir d'un lloc o altre las siscentes i pico de pessetes que faltan a n'al guna caixa i si aixís u fa, l'autoriso per a escursar una mica mes la mesura.

Nové.—A n'els Pagesos, els regalo una patent que no mes els costará cinquanta pessetes per a que puguin vendre la carga de vi que la necessitat els fa estalviar (ojo *relampago*).

Desé.—A n'els que venen llet, lliure i de bon grat, els faix perpetua donació de la contracte que varem firmar (pro estripada) perquè mai mes es deixin enganyar per cap Batlle Barrut.

II.º—¡Ah! m' en descuidava..... A la familia dels Liliputs, el dret de fer-se pagar las facturas sense esser repassadas el privilegi de la impremta i el colossal exit de La Mosca Virunera (retrato de la familia) A n'el Gentil Amacor que vaiga a veurer el Doctor Farrán perquè sinó cambía, farà mala fi.

12.º—Com a prova d'agraiment a la Virtuosa M... per la educació llivertina que m'ha donat, tindrà estada

franca per tota la vida, pro no a de donar palpissos usats a les minyones.

13.e —A n'els meus fills la formalitat, la barra i la poca vergonya indispensables per a ensarronar a n'ls quatre xinus que no mes am quedan al meu en entorn.

14.e —A Granollers després de las amarguras que li portará l'odi que jo he sembrat per tot arreu i seguirán sembran els dos Hermanitos li deixo per pagar dos centes mil pessetes d'atrassos comunals, els carrers ben bruts i la caixa ben neta, un bon asurtit de bodegons Camareras que perverteixin las bonas costums dels nostres germans, timbas arreu xucladoras del nostre jovent i aclaparadoras de la vitalitat dels nostres fills, i una cabila de ciutadans propens a arruinar-se que jo am el meu exemple he portat, convertint-los en maledidas serpents xucladoras del presupost Comunal.

15.e —I per últim, a tots vosaltres fills i ciutadans de Granollers vos demano amb el cor fet a trossos pel remordiment, am el dolor inmens que sentu i am llàgrimes de penitent tres coses

PRIMERA

Arrenqueu de soca-arrel tota la mala herba que jo he sembrada

SEGONA

Uns esquellots generals el vespre que jo faci entrada a n'el convent i

TERCERA

Perdó p'els que anem equivocats.

Dat en ma cambra Imperial de mon Palau Reyal «Las Minetas».

El vostre ex-Kaiser,

PACO BASSETES I GANA.

Granollers 3 maig 1917.

Diálogo cazado al vuelo

Tu, Cap-gros, digam:

¿A que no endevines amb que se

semblará en Torras quant sigui Diputat, jamb l'ajuda de Deu?

¿Amb que se semblará? Amb un Municipal vestit de les festes.

—¡No!

—Amb un Trincheraire, ¿mira aquet? Amb un torero de saló.

—Apa-apa.

—¿Docs noi, no se endevinarho.

—¡Burro, nom facis dir!

—Amb un Carnestoltes, home.

—¡Just, endevinat! Amb un CARNESTOLTES ¡Tens raó!

REBLAN EL CLAU

Amb gran sorpresa havem vist que *El Demócrata* publicá el passat diumenge, un article firmat per en Torras, titulat «Donant la Cara», vertin en ell varis conceptes, que si be podrien esser decentment discutits, per a la raó del que firma, entenem que ja mai devem acceptar, ja que careixem de datos i documents per a discutir els temes qu'en Torras proposa, maxim, havent-los demanat diferents voltes, obtinguent la seva negativa.

Ademes, es veu que'l propi Torras, després d'haver tollerat que'l seu orgue ofengués a determinades personas molt estimades nostres, es presenta ara com si mai hagués fet cap mal i feta, dient que éll sempre ha fet l'administració honrada i davant del poble, titllant als altres de barruers o coses per l'istil.

També s'atraveix a parlarnos de la caballerositat, volguent demostrar qu' éll en tots els casos ha sigut caballer i concient; no, en Torras no ho coneix, perque si ho conegués ja mai hauria intentat extreure a determinat nombre de veïns de les llistes electorals, ni hauria ficat en els reparts, crescudes cuotes a determinats industrials, sense altre causa que la de no esser amics seus, com si hagués tingut consciencia, no hauria ficat aquestes cuotas sinó que

hauria comensat per a ficarse ell mateix una cuota molt mes elevada, perque haguera entés que per fer pagar els altres, era precís qu'ell pagués lo que li pertocaba en justicia, empró, no ho enten aixís en Torras, sino qu'enten que els altres han de pagar per ell i'ls seus amics, i aixó en Torras, es creu que ningú s'en ha donat, i per aixó surt ara amb la *pata de gallo* de que ell sempre ha donat la cara, retán als altres a una polemica periodistica administrativa i ¡la veritat! aixó ens ha causat tanta sorpresa com BARRA, perqué tots els granollerins—acceptuant els seus aprofitats amics i'ls *borreguitos*—estan entrats de la seva poca formalitat i de les seves maneres de fer, sabent la majoria qu'ell, en primer lloc, no paga de bon tros lo que en justicia li toca, i que les cuotes ficades a la majoria dels contribuents, comparantles amb la seva i la dels seus amics, son tant desproporcionals, que no hi ha manera possible de pagarlas, cas contrari haurán de tancar llurs establiments, ¡i d'aixó, en Torras, ne diu gent que no fan altre cosa que posar obstacles a la bona marxa de la seva administració!

¿Voleu granollerins mes barra? Tots vosaltres sabeu qu'en Torras va pujar amb el crit de *no pagueu*, que la seva actuació no ha sigut altre que la de fer i desfer, qu'ell es el primer que de bon tros no paga lo que li toca, que'ls seus mes íntims amics tampoc pagan ni la tercera part de lo que'ls hi corresponent, que diferents voltes li hem demanat un estat general de comptes per a fiscalitzar la seva gestió, empró ell, sempre ha fet el sort sobre totes aquestes qüestions, limitantse tant sols a ¡dir als seus *borregos*, que la seva administració es la mes honrada, fent gran galeig de contraversia amb tothom per que ja sap que'ls seus contraris no li acceptarán cap reto perque tothom sab de sobres, que per discutir amb éll, es necessita molta desaprensió i moltíssima BARRA, ja qu'es capás de garlá tres horas i no dir res.

Per lo que respecta als capdills d'«Acció Granollerina» estem segurs—encara

que no ens han autoritzat—que no voldrán tractes de cap mena amb en Torras, perquè no tothom gosa de la seva gran BARRA i desaprensió, i per lo que respecta a nosaltres, devem dirli que l'únic periòdic que ha desbarrat, que ha columniat, i que s'ha ficat amb coses privades, ha sigut el seu orgue *El Demòcrata*, fins al extrem, de injuriar a determinada persona, valentosa de la baixa responsabilitat d'un pobre home, i quant s'arriba en aquest extrem ¿creu en Torras que se li ha de donar beligerancia? No; de cap manera, homes aixís, sols son dignes d'esser combatuts a tort i a dret, i quant vulga discutir amb determinades persones, es indispensable que primer es despulli de la seva gran desaprensió, que per ser molt l'adorna, empró, creguins, no s'esfora, perquè el poble ja'l coneix de sobres i veurá que per mes conferencies i mitins que dongui, junt amb la seva «Coalició», ningú en farà cas, i veurá també, com el poble, li sabrá donar la seva paga en el vinent mes de Novembre.

Finalment li diem, amb sinceritat, lo següent:

Quant vulga qu'els d'enfront l'escoltin ha de comensar per a ficarse, junt amb els seus amics, les cuotes qu'els hi pertoquin com a pago en el repart. Deixarse de tanta desaprensió, com la de posar fré al seu enlairat absolutisme. Fer un estat general de comptes de la Casa de la Vila, ferlo imprimir i repartir-lo als veïns; sols aixís, lograría que'ls d'enfront i nosaltres l'escoltem, i d'una manera especial el poble. Mentres aixís no siga, no compti amb rés, ni ens parli de caballerositats, perquè enteném i entenem tots els que tenen bon sentit, que tot plegat es propaganda *fula* i res mes.

¿Entesos?

POR TELÉFONO

El jueves de esta semana, tuvo lugar el anunciado Homenaje que muchísimos amigos y centros de la capital, tributaron al Concejal del Excmo. Ayuntamiento de Barcelona Sr. Grañé.

El banquete se efectuó en el «Turó Park» asistiendo al mismo, representaciones de muchos Círculos políticos de la propia capital y Comités de distritos de fuera, entre ellos, una representación de los liberales **anti-Collasistas** de esta localidad.

También asistió a dicho acto, el prestigioso Abogado y Jefe de los liberales de la provincia D. José Roig y Bergadá.

A los organizadores de este homenaje les felicitamos por el gran éxito obtenido en el mismo y al Sr. Grañé, no solamente le felicitamos desde las columnas de este modesto semanario, sino que le mandamos nuestra mas sincera adhesión.

* * *

Los Sres. de la «Coalición Liberal Demócrata» (?) de nuestro pueblo, como ya empiezan a naufragar, acuden al medio de anunciar un reto a sus enemigos políticos sin darse cuenta que su papel está ya tan gastado, que los de enfrente no se preocupan de sus anuncios porque ya saben que todo junto es propaganda para *embaucar* al pueblo y nada mas.

¡Como se esfuerzan para que el pueblo les escuche! pero éste, está ya tan cansado de sus **fulos** anuncios, propagandas y poco cumplidores en lo que predicán, que ni siquiera se toman la molestia de discutirlo en la mesas de café.

Al fin y a la postre bien lo dice el refrán: *a cada puérco le llega su, San Martín.*

* * *

Hace quince días que nos quejábamos de las luces que hay apagadas en nuestra villa ya que este servicio está totalmente abandonado, pero esperábamos que el nuevo Alcalde Sr. Pujol se preocuparía de ello, ya que es de los que dice que su interés, es preocuparse de las necesidades de la población y como todo continua igual o sea abandonado, le advertimos que Granollers no necesita palabras sino hechos.

* * *

El próximo Martes celebrará sesión la Diputación Provincial y en ella ha de discutirse el dictámen que dió la Comisión de actas respecto a la del Sr. Torras Villá, cuya acta, fué declarada grave.

Esta sesión es esperada, por parte de los amigos del Sr. Torras, con mucha ansiedad y los *borreguitos*, por todas partes pregonan que la Diputación desechará el dictamen de la Comisión.

Nosotros esperamos sentados esta resolución, pero advertimos a aquellos Sres., que tan alegres se marcharon en automóvil el día que se constituyó la misma para presenciar la toma de posesión del Sr. Torras, (posesión que no pudo tomar) que no vayan tan aprisa (si es que vayan) porque podría sucederles una segunda escena desagradable.

Con todo, estamos seguros que ellos dirán: plancha mas o menos nos tiene sin cuidado.

* * *

Cuentase por la población, que el célebre Concejal de las adhesiones está diciendo, que si el *Quico* no puede ser diputado se pasarán los dos al campo regionalista.

¡Cuántas cosas hace decir la inocencia!

* * *

El *rechidor* por el distrito desconocido, dicen que está ya preparado para exterminar todas las moscas que acudan al salón de sesiones.

Lo celebramos porque, en verano hay muchas y este trabajo es predilecto para él toda vez que lo ejercita sentado y *boquiabierto*.

* * *

Se susurra que el Sr. Novellas quería presentar la dimisión porque no le trataba el Sr. Torras como un amigo al consignarle la cuota en el reparto del corriente año, pero que ha desistido de su propósito porque le han rebajado la cuota a su gusto.

¿Será verdad? Nosotros mucho lo dudamos porque de sobras le conocemos y su temperamento es tan *espléndido*, que en modo alguno habria querido ser Concejal para sacar ningún provecho, ¡Claro!

CLARITO

Periódico gran decidor de verdades

Número suelto 10 céntimos

